

FÖRSTAFYND I LINDESBERGS KN

TRETÅIG MÅS VID HAGABERG, VÄRINGEN 1.5.1987

Mats Andersson

Vid årets heldagsbevakning den 1:a maj var jag posterad i fågeltornet vid Hagabergs reningsdammar intill Väringsens nordöstra strand, strax utanför Frövi. Jag hade tillsammans med Per-Martin Ramberg sista passet för dagen, vilket varade mellan kl 15.00 - 18.00. Kl 15.45 upptäckte jag i den ena reningsdammen, bland fiskmåsar och skrattmåsar, en tretåig mås.

I samband med den räkning av alla mås- och andfåglar som sker varje hel timme, vände jag mig ifrån Väringen för att snabbt med handkikarens hjälp räkna de måsar som uppehöll sig i reningsdammarerna.

Nästan omgående såg jag något som fick mig att rycka till. I kikarens synfält passerade helt plötsligt en mås med helsvarta vingspetsar! Någon sekund senare kom jag att tänka på tretåig mås. Så såg jag åter fågeln, som nu hade satt sig omkring trettio meter bort och då var artbestämningen enkel. De ganska korts, svarta benen och fötterna sågs tydligt, även den gröngula och något nedböjda näbben. Detta var alltså en gammal tretåig mås. Den tretåiga måsen flög sedan tillsammans med övriga måsar och då kunde man se hur smidig den är i luften och så elegant den för vingarna, med de på långt håll lysande svarta spetsarna.

Fågeln uppehöll sig på samma plats till den 8:e maj då den försvann. Dessförinnan hade i alla fall åtskilliga av fågelklubbens medlemmar kunnat studera "kryckjan" ingående eftersom fågeln, som det visade sig, var mycket orädd. Den satt ofta och gärna på fågeltornets räcke, där den på bekvämt avstånd kunde avfotograferas.

Utbredning:

Häckar längs Atlantens, Nordsjöns och Norra Ishavets kuster, ofta i stora kolonier. Började häcka första gången i Sverige 1967 på Midingen i Halland, där ca 60 par fanns 1980. Övervintringen sker ute till havs, främst i Nordatlanten. I inlandet i Sverige är tretåiga måsen en sällsynthet och i Västmanland finns bara två tidigare fynd.